

Full diocesà

18 d'abril del 2021

p5 i p8 —Dol per la mort del rector de Ripoll, Joan Carles Serra

p6 —Entrevista a Carles Cahuana, el celebrant de la missa de TVE

**AVUI + QUE MAI L'ESGLÉSIA
OFEREIX TOTA LA SEVA AJUDA.**

Perquè sumant **X** aconseguim un món millor.

Campanya
de la Renda
2021

f t i y portantos.es

«El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia»

Diumenge III de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isahac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

(3,13-15,17-19)

Salm responsorial

Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor.

[4]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mirem si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

(2,1-5a)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Pal-

peu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

(24,35-48)

«Per a saber si coneixem Jesucrist, mirem si complim els seus manaments»

Realitat i misteri

Carles Riera i Fonts, pvre.

La incredulitat —el pertinaç escepticisme— dels deixebles davant de Jesús res-suscitat duu el Mestre a desfer-los els dubtes amb una bona dosi de realitat.

Contra l'esglai i el desconcert envers un Jesús naturalment conegut però que no saben acabar de reconèixer, els mostra les mans i els peus senyalats. Contra la sorpresa i la malfiança els demana un tall de peix a la brasa per menjar. I encara, *last but not least*, «els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures», o sigui que els alligona sobre la veritat dels lli-bres sagrats.

L'home, que no s'acaba mai de comprendre a ell mateix, és amic del dubte —que purifica la fe—, però, tan escèptic o incrèdul com vulgueu, al capdavant li toca de triar entre abraçar el misteri o admetre l'absurd. Avui campa una mentalitat força estesa consistent a rebutjar el misteri perquè aquest mos-tra clarament els límits del pensament humà —com explica el cardenal Basil Hume en un dels seus llibres.

És a dir, el misteri ens col·loca als humans al lloc adient, que no és pas al centre de tot, i ens retorna a la realitat del món.

Ara bé, enllà del dubte, i malgrat l'inescrutable, Crist ens demana que el dei-xem ressuscitar en cada un de nosaltres.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

19 dilluns

—Sant Lleó IX, papa
Ac 6,8-15/Salm 118/Jo 6,22-29

20 dimarts

—Sts. Suplici i Servilià, mrs.
Ac 7,51-8,1a/Salm 30/Jo 6,30-35

21 dimecres

—Sant Anselm de Canterbury, bisbe
—Sant Silví, mr.
Ac 8,1b-8/Salm 65/Jo 6,35-40

22 dijous

—Sant Caius i Soter, papes
Ac 8,26-40/Salm 65/Jo 6,44-51

23 divendres

—Sant Jordi, mr, patró secundari de Catalunya
—Onom. de Jordina i Georgina
Ap 12,10-12a/Salm 33/1 Jo 5,1-5/
Jo 15,1-8

24 dissabte

—La Mare de Déu del Diví Pastor
—La Conversió de Sant Agustí
Sant Pere Ermengol, mercedari mr.
Ac 9,31-42/Salm 115/Jo 6,60-69

25 diumenge IV de Pasqua/ Cicle A

—Dominica del Bon Pastor
—Sant Marc, evangelista
—Jornada Mundial de Pregària per les vocacions
Ac 4,8-12/Salm 117/1 Jo 3,1-2/Jo 10,11-18

La imatge

El Messies havia de patir i de res-suscitar el tercer dia: aquest és el missatge de Pasqua. El camí a Jeru-salem incloïa el sofriment i la mort redemptora del Fill, i l'anunci que el sepulcre on l'havien posat era buit. Com també la predicació en nom d'ell a tots els pobles de la terra i la conver-sió i el perdó dels pecats. Els creients som testimonis de la donació de vida i del goig per l'existència compartida.

El Davallament (1435-1438)
Rogier van der Weyden

El clergat es forma sobre la celebració de les exèquies

Raquel Parici

El dies 23 i 24 de març van tenir lloc al Seminari de Vic unes matinals de formació entorn de la celebració de les exèquies, una part important del ministeri sacerdotal i diaconal. La formació, que anava adreçada a tots els preveres i diaques de la diòcesi, va tenir molt bon acolliment.

Com realitzar la missió que Jesús encomana de ser portadors de l'esperança en la celebració de les exèquies?

La nostra societat, amb la situació de pandèmia, percep amb més claredat la fragilitat i finitud temporal de la vida perquè veu de prop la realitat de la malaltia greu i la mort.

Aquesta formació va voler ser un diàleg del bisbe amb els seus col·laboradors preveres i diaques i una ajuda per a sortir amb noves idees que es puguin aplicar a les celebracions, partint de la instrucció pastoral «Un Déu de vius», de la CEE.

Cada matinal constava de dues ponències amb un temps de preguntes al final de cada una.

El dimarts dia 23, el matí començava amb la intervenció de Mn. Emili Marlés (rector de la parròquia de Sant Pere Octavià de Sant Cugat, doctor en teologia i llicenciat en física) amb la

xerrada «La nostra fe», que va versar sobre els conceptes de cel, purgatori i ànima al llarg de la història fins a l'actualitat. La matinal continuà amb la ponència «Comprendre per guarir. Acompanyar el dol», a càrrec de Mn. Alfons Gea (rector de la parròquia de Sant Vicenç de la Creu Alta de Sabadell i psicopedagog). Mn. Gea va fer palesa la importància de comprendre el dolor de la família i amics del difunt per a ajudar a curar-los. Cal tractar les persones en la seva totalitat. Acomiadar-se és saber dir adéu a una etapa de la vida.

El dimecres dia 24 iniciava la jornada Mn. Carles Cahuana (rector de la Santíssima Trinitat i de la Verge de Gràcia de Sabadell, que oficia habitualment la missa del diumenge retransmesa per TV2-Catalunya) amb algunes idees per a la celebració de les exèquies tant si es fan a la parròquia com al tanatori. Finalment, les matinals de formació acabaren amb la participació del bisbe Romà Casanova i de Josep Martínez (ecònom i delegat pel Patrimoni Immoble del bisbat de Vic) amb el tema «Cementiris i columbaris. Criteris i gestió».

El senyor bisbe, en la inauguració de les jornades entorn de la celebració de les exèquies, va manifestar que la formació també és una forma de fraternitat. Així, doncs, aquesta formació continua per a preveres i diaques prosseguirà en diferents matinals.

Nomenament d'arxiprest i administradors del Ripollès

Redacció

El senyor bisbe, davant la baixa per defunció de Mn. Joan Carles Serra, ha disposat que Mn. Josep Sala i Subirana assumeixi les funcions d'arxiprest de l'arxiprestat del Ripollès.

A més, ha nomenat Mn. Josep Sala administrador parroquial moderador *in solidum* i Mn. David Compte Verdager administradors *in solidum* de les següents parròquies: Sant Romà d'Aranyonet, Santa Maria de Borredà, Sant Cristòfol de Campdevàrol, Sant Esteve de Comià, Sant Feliu d'Estiula, Sant Pere de Gombren, Santa Maria de les Llosses, Sant Bartomeu de Llaers, Santa Maria de Matamala, Sant Vicenç de Palmerola, Sant Josep Obrer de Ripoll, Santa Maria de Ripoll, Sant Julià de Saltor, Sant Bernabé de les Tenes, Sant Esteve de Vallespirans, Sant Llorenç de Campdevàrol, Sant Sadurní de Noya, Sant Julià de Vallfogona, Santa Eulàlia de Viladonja i Sant Martí de Vinyoles de Portavella.

Necrològica

Mn. Joan Carles Serra i Permanyer

El Dijous Sant el clergat de Vic perdia el rector de Ripoll a causa del Covid-19, que feia dies que havia estat ingressat en una UCI. El dilluns de Pasqua, en una extraordinària manifestació de dol, se celebraren les exèquies al monestir ripollès.

Joan Carles Serra i Permanyer havia nascut a Barcelona el 12 de febrer de 1959 i va ser ordenat prevere el 8 de desembre del 2009. Abans havia estat vinculat a Sant Joan de Vilatorrada, on havia rebut l'ordenació diaconal. Exercí com a professor de religió en diversos centres educatius fins al present. Fou rector d'Aiguafreda, el Figaró i Sant Pere de Valldeneu (2009) i dels Hostalets de Balenyà (2011); fou arxiprest de les Guàrdies - Congost (2012-2018). Igualment, rector de Sant Miquel dels Sants de Balenyà i de Sant Jaume de Viladrover (2016). Des del 2018 era el rector de Santa Maria de Ripoll, Campdevàrol, Gombren i les antigues parròquies de la zona. Al cel sia.

Exposició a Manresa

Al Museu de Manresa es conserva un conjunt de restes d'esglésies destruïdes durant la revolució (1936-39) i que mai no s'havien exposat. Ara, però, tot aquest patrimoni forma part de l'exposició «El que diuen les pedres callen els arbres».

«La transmissió de la missa per televisió és un gran servei»

Carles Cahuana, celebrant de la missa de TVE Catalunya

Mn. Carles Cahuana és rector de la Santíssima Trinitat i de la Verge de Gràcia de Sabadell, membre del consell de «Missa dominical» del CPL i presideix habitualment la missa dominical en llengua catalana retransmesa per La 2.

Ha visitat Vic per participar en una matinal de formació i Raquel Parici li ha fet aquestes preguntes:

L'any 2013 la Conferència Episcopal Tarraconense li va encarregar la celebració de la missa de La 2. Com va encaixar aquest repte?

Vaig rebre aquest encàrrec amb il·lusió però també amb molt de respecte, ja que era conscient de la responsabilitat que suposa celebrar una missa amb tanta difusió. Uns anys abans, juntament amb altres companys, ja havíem celebrat una missa que era retransmesa per Canal Català, una televisió que agrupava diverses televisions locals i que en aquell moment tenia un dels seus estudis a Sabadell. Era una missa que es retransmetia de dilluns a divendres per tot Catalunya. Va ser la meua primera estrena celebrant missa a la televisió.

A vostè el coneixen com «el mossèn de la tele». Li agrada aquesta etiqueta?

Comprenc perfectament que m'identifiquin així. El fet de presidir la missa per la televisió quasi cada diumenge fa

que jo sigui la cara visible de la celebració per a molta gent, que la segueixen des del menjador de casa, l'habitació o la residència. Crec que la televisió té un efecte que apropa les persones que hi apareixen. També succeeix amb l'Ignasi Miranda, el director del programa. Amb motiu del seu rol i la seva tasca, ell és també un dels rostres visibles de la missa.

Quina valoració fa del servei que de la retransmissió de la missa per la TV?

La paraula clau és precisament aquesta: servei. La missa és fonamental per als cristians. I la seva retransmissió és un gran servei per a totes aquelles persones que per diversos motius no poden ser presencialment a l'església. Per a moltes d'elles, la ràdio, la televisió, i ara també les emissions per *streaming*, els fan sentir participants de la litúrgia. Ja sabem que no és exactament igual, que mai no es podrà substituir la presencialitat de les celebracions, però quan no és possible l'assistència, la retransmissió de la missa ajuda a la vida espiritual.

Amb la pandèmia i les restriccions que ha comportat, la missa per la TV ha estat l'única oportunitat per a la majoria de la gent de poder seguir la missa. Com ho ha viscut?

Efectivament, parlant en termes d'audiència de la missa de La 2, hi ha hagut un abans i un després de la pandèmia. (Continua a la pàgina següent.)

(Prové de la pàgina anterior.)

Des de l'inici de l'estat d'alarma el mes de març del 2020, i sobretot durant el confinament domiciliari, aquesta missa i totes les altres celebracions que s'han retransmès han estat l'única possibilitat per a molts fidels de poder participar d'alguna manera en la litúrgia dominical. Això s'ha notat en termes d'audiència. En l'actualitat, són moltes les famílies que, abans d'anar a les seves parròquies, engeguen el televisor per oir la missa.

En tots aquests anys de ser el capellà de la TV segur que ha viscut moltes anècdotes. En recorda alguna?

Pel fet de ser en directe, cal ajustar amb molta exactitud les diferents parts de la missa per a no sobrepassar el temps previst. I les anècdotes són les pròpies de qualsevol espai que es fa en directe, com equivocacions o haver de canviar alguna cosa al mateix moment, seguint les indicacions del director, realitzador i l'equip de càmeres, el fet d'encallar-se en alguna paraula o expressió... També com a anècdota,

les vegades que la gent em reconeix i em pregunta: «Perdoni, vostè és la capellà de la tele?» Però sobretot voldria destacar les cartes, missatges i trucades entranyables que rebo de gent que segueixen la missa i agraeixen a tot l'equip la tasca que duem a terme i ens animen a continuar.

A La 2 tindrem missa per molts anys, oi?

Penso que sí! De fet, l'oferta d'espais religiosos a la televisió pública està enmarcada en els acords de la Santa Seu amb l'Estat espanyol. Això ofereix garantia i estabilitat a la retransmissió de la missa. És cert que, fa temps, un partit polític va llançar la idea de suprimir-la, però penso que era més una campanya per mobilitzar cert sector del propi electorat que no pas una proposició seriosa. No ens consta que la missa a La 2 estigui en perill, i per aquesta mateixa raó, són falsos els missatges que es difonen de tant en tant per les xarxes socials avisant que en determinat dia es mesuraran audiències per valorar la continuïtat de la missa.

El llibre

Sant Josep eucarístic

Josep Casas Griera, prev.

Editorial Claret

12 euros

En l'escaiença de l'Any de Sant Josep ha sortit aquest volum, de 146 pàgines, que conté dues parts.

La primera presenta dinou meditacions sobre sant Josep i l'Eucaristia, que l'autor —antic missioner a Ruanda i actualment resident a Vic, on exerceix diversos càrrecs eclesíastics i atén espiritualment sobretot moltes religioses— va anar escrivint durant les llargues hores de confinament a causa de la pandèmia. La segona part ofereix una novena a sant Josep de Natzaret, seguida d'una versió abreujada de la mateixa pràctica piadosa més altres pregaries josefines, especialment un rosari. En conjunt, un bon subsidi per a aprofundir en la devoció al pare nutrici de Jesús, sant patriarca i patró de l'Església universal.

Testimoniatsges d'esperança en la resurrecció de Crist

Romà Casanova, bisbe de Vic

En els primers dies de l'Octava de Pasqua em van colpir uns testimoniatsges d'esperança que m'han ajudat a veure com la fe en Crist, mort i ressuscitat, porta en ella mateixa una manera de viure i, sobretot, d'entendre la vida en el seu misteri més profund. Vaig participar amb intensitat en les exèquies de Mn. Joan Carles Serra, prevere de la nostra Església que morí a causa de la malaltia vírica que ens assota. Ell, malgrat la pandèmia, no va cessar en la seva donació generosa als qui tenia l'encàrrec de vetllar i servir. Exercí sempre amb intensitat el seu ministeri —dotze anys Déu ens l'ha concedit— i el Senyor el cridà quan encara tenia, des del nostre pobre entendre, molt de treball pastoral a fer. Les seves exèquies foren un testimoni de fe en Crist i d'esperança en la vida eterna i la resurrecció. El testimoniatge de la seva família va ajudar a experimentar l'amor i enyorança pel qui ens deixava, i, al mateix temps, la joia de la certesa que la vida no acaba amb la mort, sinó que es transfigura amb la força de la resurrecció de Crist.

També la providència em va oferir el goig de participar en les exèquies d'un monjo de Poblet, fra Josep Biosca, igualadí, el qual va sentir la crida vocacional des de la

devoció al Sant Crist d'Igualada i, en el dia en què la seva ciutat celebrava la commemoració anual del prodigi de la seva suor de sang, moria, després de setanta anys de vida monàstica. La gran riquesa de les exèquies cristianes es manifesta de manera clara en l'enterrament d'un monjo en un monestir. Tots els elements propis d'aquestes es feien palesos amb la bellesa i la sobrietat de la litúrgia cristiana mitjançant les pregàries, els salms, els cants, acompanyat tot per la fraternitat. El moment de l'enterrament, com el seu nom expressa —tornar a la terra—, fou expressió de l'espera de la resurrecció de la carn, com professem en el credo.

Els cristians, pastors i fidels, ara més que mai, som cridats a testimoniar amb coherència la nostra fe en Crist ressuscitat. El testimoniatge de caritat ens demana també que, en el moment de la mort dels nostres familiars i amics, posem en acte la nostra fe, essent testimonis d'esperança. La litúrgia cristiana obre el cor a l'esperança. Quan acomiadem una persona estimada no mirem solament el passat, sinó que, tenint present el que hem viscut i hem apreciat, posem la mirada en Crist ressuscitat que ens obre la porta a l'esperança.

